

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 11.3.2016
SWD(2016) 56 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in sveta

o ohranjanju ribolovnih virov in varstvu morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi, spremembi uredb Sveta (ES) št. 1967/2006, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1224/2009 ter uredb (EU) št. 1343/2011 in (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 894/97, (ES) št. 850/98, (ES) št. 2549/2000, (ES) št. 254/2002, (ES) št. 812/2004 in (ES) št. 2187/2005

{COM(2016) 134 final}
{SWD(2016) 57 final}

To poročilo je zavezujoče le za službe Komisije, ki sodelujejo pri njegovi pripravi, in ne vpliva na končno obliko kakršne koli odločitve Komisije.

Povzetek
Ocena učinka o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta za ohranjanje ribolovnih virov in zaščito morskih organizmov s tehničnimi ukrepi
A. Nujnost ukrepanja
Zakaj? V čem je težava?
Sedanji sistem tehničnih ukrepov (31 uredb) ni več ustrezen za doseganje ciljev nove skupne ribiške politike glede trajnosti. Za veljavne ukrepe velja zlasti naslednje: – temeljijo na negativnih, večinoma prisilnih spodbudah v sistemu upravljanja od zgoraj navzdol in ustvarjajo nezaupanje zainteresiranih strani, saj ukrepi veljajo za nepravilne, kar povzroča neskladnost; – njihovega učinka na doseganje ohranitvenih ciljev SRP ni mogoče izmeriti; – so preveč številni in kompleksni, zaradi česar je težje zagotavljati skladnost in nadzor; – nadzorujejo preveč vidikov ribolovnih operacij, kar spodbujata zaupanje sektorja v ukrepe; – ne zagotavljajo dovolj spodbud za selektivni ribolov, saj ni stroškov za zavržke, ribolov najbolj ranljivih vrst in negativen vpliv na morsko dno; ter – ne zadoščajo za doseg širših okoljskih in ekoloških ciljev politike. Najbolj je prizadet ribolovni sektor (ki ga sestavlja približno 82 000 plovil in ki zaposluje 98 500 EPDČ).
Kaj naj bi ta pobuda po pričakovanjih dosegla?
Namen te pobude je: (1) optimizirati prispevek tehničnih ukrepov pri doseganju ključnih ciljev nove skupne ribiške politike, ki je začela veljati 1. januarja 2014, (2) ustvariti potrebno prožnost za prilagoditev tehničnih ukrepov s spodbujanjem regionalnih pristopov (v skladu s cilji prava EU), (3) poenostaviti sedanja pravila v skladu s programom ustreznosti in uspešnosti predpisov Komisije. Sedanja pravila so preveč kompleksna in težko izvršljiva, poenostavitev pa bo privedla do zmanjšanja upravnih stroškov in bremena. Pobuda obravnava tudi potrebo po poenostavitvi tehničnih ukrepov iz starejšega sporočila Komisije o izvajanju SRP.
Kakšna je dodana vrednost ukrepanja na ravni EU?
Določbe o ohranjanju morskih bioloških virov so v izključni pristojnosti EU v skladu s členom 3(1d) Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zato se načelo subsidiarnosti za te določbe ne uporablja. Vendar je v središču tega predloga koncept regionalizacije, v skladu s katerim bi morale države članice na regionalni ravni sodelovati pri pripravi in izvajanju ohranitvenih ukrepov.
B. Rešitve
Katere zakonodajne in nezakonodajne možnosti politike so bile upoštevane? Ali obstaja najprimernejša možnost? Zakaj?
Osnovni scenarij ohranjanja obstoječi sklop 31 uredb. Možnost 1: konsolidacija – nova uredba z omejenim področjem uporabe, ki bi skupna pravila združila in konsolidirala v eni uredbi, regionalno specifična pravila pa bi urejale obstoječe uredbe. Do regionalizacije bi prišlo, če in ko bi države članice predložile skupna priporočila za večletne načrte. Možnost 2: okvirni pristop – okvirna uredba s splošnimi določbami in ustreznimi standardi; skupnimi pravili in tehničnimi predpisi in osnovnimi standardi po regijah glede na ugotovljene rezultate, ki bi delovali kot privzeti ukrepi v okviru regionalizacije. Osnovni in privzeti tehnični ukrepi, ki so v skladu z navedenimi cilji, bi se uporabljali, razen če in dokler ne bi bili oblikovani regionalizirani ukrepi in vključeni v pravo Unije. Podmožnost (2.1) je okvirna uredba brez določitve osnovnih standardov. Možnost 3: odprava obstoječih pravil – razveljavitev večine obstoječih uredb (razen za nujne ukrepe ohranjanja narave). Vsi potrebni tehnični ukrepi bi se dolgoročno razvili na regionalni ravni v okviru večletnih načrtov. Ta možnost predvideva, da je obveznost iztovarjanja sama po sebi ciljno usmerjen ukrep, ki bo vodil k čistemu ribištvu. Možnost 2 najbolje izpolnjuje cilje in v največji meri zagotavlja nadaljnje doseganje ohranitvenih ciljev ob hkratnem razvoju regionaliziranega pristopa.

Kdo podpira katero možnost?

Ohranitve osnovnega scenarija nobena od zainteresiranih strani ni ocenila za sprejemljivo možnost.

Možnost 1 je prejela zelo malo podpore ključnih zainteresiranih strani.

Možnost 2 so podprli nekateri predstavniki ribolovnega sektorja, držav članic in nevladnih organizacij. Zainteresirane strani so imele različne poglede na vsebino okvirnega pristopa. Ribiški sektor se je zavzemal za okvirno ureditev brez osnovnih standardov (podmožnost 2.1), države članice, nevladne organizacije in nekateri svetovalni sveti pa so ji nasprotovali.

Možnost 3 so podprli nekateri deli ribolovnega sektorja, zavrnila pa so jo države članice, nevladne organizacije in drugi deli ribolovnega sektorja, ki so jo ocenili za strategijo z visoko stopnjo tveganja.

C. Učinki najprimernejše možnosti**Kakšne so koristi najprimernejše možnosti (če obstaja, sicer samo glavne možnosti)?**

Gospodarski učinki bi bili pozitivni, saj bi okvirni pristop spodbujal regionalizacijo, prispeval k doseganju največjega trajnostnega donosa za vse staleže, zmanjšanju neželenega ulova in dobremu okoljskemu stanju v skladu z okvirno direktivo o morski strategiji. To bi privedlo do povečanja ribolovnih možnosti in povečalo prihodke zaradi iztovarjanja večjih, vrednejših rib (ocenjeno na 10 do 40 %). To bi se postopoma izboljševalo.

Stopnja zaposlenosti naj bi se v skladu s to možnostjo hitro ustalila, obstaja pa tudi možnost povečanja zaposlovanja. Ko bodo dosežene ravni največjega trajnostnega donosa, se bodo ribolovne možnosti povečale (vsaj za 20 % do leta 2020). Takšno občutno povečanje bi lahko vodilo v ustvarjanje novih delovnih mest v ribolovnem sektorju. Ribolov trajnostnih staležev bi tudi privedel do povečanja prihodkov in plač ter tako privlačnosti delovnih mest. Povprečne plače se bodo zaradi trajnostnega ribolova skoraj podvojile.

Vpliv na okolje bi bil pozitiven. Okvirni pristop bi urejal tudi prehod na regionalizacijo in zagotovil, da cilji okoljske trajnosti SRP ne bi bili ogroženi. Dolgoročno bi bil vpliv na staleže rib in boljšo zaščito občutljivih vrst in habitatov pozitiven.

Kakšni so stroški najprimernejše možnosti (če obstajajo, sicer samo glavne možnosti)?

Nekaj stroškov bo povezanih s preходом na regionalizacijo za države članice in svetovalne svete kot ključne zainteresirane strani, kot je opisano spodaj. Vsi drugi stroški bi bili upravičeni do financiranja iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (ESPR).

Kakšen bo vpliv na podjetja, MSP ter mikropodjetja?

Upravni stroški in bremena bi se zmanjšali, saj bi bila poenostavitve obstoječih uredb takojšnja, s svetovalnimi sveti pa bi se okrepila vloga ribolovnega sektorja pri oblikovanju tehničnih ukrepov. Poleg tega bi morebitni prehod na sistem, ki temelji na rezultatih, dolgoročno vodil v nadaljnjo poenostavitve tehničnih pravil, čeprav to pomeni prenos dokaznega bremena na ribolovni sektor.

Ali bo prišlo do znatnih vplivov na nacionalne proračune in uprave?

Prehod na regionalizacijo bo povečal stroške za nacionalne uprave (ocenjene na 80 000–120 000 EUR) za razvoj enotnega večletnega načrta. Niso pa vsi stroški neposredno povezani s tehničnimi ukrepi, ki predstavljajo le del teh načrtov. Ti stroški bi večinoma nastali v začetni fazi priprave teh načrtov. Kratkoročno se bodo stroški nadzora zaradi poenostavitve zmanjšali, čeprav bo nekaj dodatnih stroškov za izvajanje obveznosti iztovarjanja. Dolgoročno bi se morali stroški nadzora bistveno zmanjšati, zlasti če bi regije prešle na upravljanje na podlagi rezultatov, pri katerem bi se potreba po izvrševanju preskriptivnih pravil na morju zmanjšala. Trenutno so stroški za izvrševanje tehničnih ukrepov na morju zelo visoki.

Ali bo prišlo do drugih znatnih vplivov?

Ta pristop poenostavlja strukturo: ena uredba bo nadomestila 6 obstoječih uredb, delno nadomestila 3 uredbe in razveljavila 10 uredb Komisije. Zagotavlja neposredno pot za regionalizacijo v skladu s skupno ribiško politiko.

D. Spremljanje izvajanja**Kdaj bo politika pregledana?**

Naknadna ocena bi morala biti izvedena pred letom 2020, ko bi morala obveznost iztovarjanja delovati v celoti ter biti dosežen največji trajnostni donos za vse staleže in dobro okoljsko stanje morskih ekosistemov. Ta ocena bi bila neposredno vključena v retrospektivno oceno skupne ribiške politike, ki naj bi se začela leta 2022.

